

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 5 września 2025 r.

Poz. 3489

WYROK NR II SA/RZ 124/25 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO W RZESZOWIE

z dnia 22 maja 2025 r.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w składzie następującym: Przewodniczący SWSA Maria Mikolik Sędziowie NSA Stanisław Śliwa /spr./ AWSA Jolanta Kłoda-Szeliga Protokolant starszy specjalista Anna Mazurek-Ferenc po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2025 r. sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Dębicy na uchwałę Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 26 czerwca 2024 r. nr IV/30/2024 w przedmiocie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za uczestnictwo w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach lub ćwiczeniach stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

Uzasadnienie Uchwałą Nr IV/30/2024 z 26 czerwca 2024 r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za uczestnictwo w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach lub ćwiczeniach Rada Miejska w Dębicy ustaliła stawkę przedmiotowego ekwiwalentu, powołując w podstawie prawnej art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 ze zm.), zwanej następnie "u.s.g." w związku z art. 15 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 2021 roku o ochotniczej straży pożarnej (winno być: "o ochotniczych strażach pożarnych", Dz. U. z 2024 r. poz. 233), określanej następnie jako "u.o.s.p." Skargę na ten akt do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie wniósł Prokurator Rejonowy w Dębicy, kwestionując go w całości i zarzucając, że został wydany z istotnym naruszeniem prawa, tj.: - art. 5 ustawy z 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), zwanej dalej "u.o.a.n." poprzez zaniechanie prawodawcze i nienadanie uchwał w § 4 wstecznej mocy obowiązującej od dnia 8 września 2023 r., tj. od dnia wejścia w życie art. 15 ust. 1a pkt 1 i 2 u.o.s.p. uprawniającego do otrzymania ekwiwalentu strażaka ratownika OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań, kandydatów na strażaków OSP za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań oraz uprawniającej do otrzymania ekwiwalentu strażaka ratownika OSP zabezpieczającego obszar chroniony właściwej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, określony w powiatowym (miejskim) planie ratowniczym za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań; - art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) poprzez niesporządzenie uzasadnienia uchwały, a tym samym nieujawnienie motywów rozstrzygnięcia, co narusza zasadę demokratycznego państwa prawa i działania organów państwa na podstawie i w granicach prawa i stanowi o arbitralności rozstrzygnięcia. Prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały w całości. Podniósł, że zgodnie z art. 5 u.o.a.n., przepisy art. 4 nie wykluczają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Tymczasem organ uchwałodawczy wprowadził mniej korzystne zapisy i pomimo że zasady demokratycznego państwa uzasadniają taką regulację, nie nadal uchwałę w § 4 wstecznej mocy obowiązującej od dnia 8 września 2023 r., tj. od dnia wejścia w życie art. 15 ust. 1a pkt 1 i 2 u.o.s.p.

uprawnającego do otrzymania ekwiwalentu strażaka ratownika OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu, kandydatów na strażaków OSP oraz strażaka ratownika OSP zabezpieczającego obszar chroniony właściwej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, określony w powiatowym (miejskim) planie ratowniczym za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań. Zdaniem Prokuratora, powyższe naruszenia prawa mają charakter zaniechania prawodawczego - za takie bowiem uznaje się w orzecznictwie niewypełnienie normy kompetencyjnej - i skutkują koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości, co jest niezbędne dla przywrócenia stanu zgodnego z obowiązującym prawem. W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta Dębica - działając imieniem Rady Miejskiej w Dębicy - wniósł o jej oddalenie. Wskazał, że uchwała została podjęta zgodnie z zaleceniem ustawodawcy "co dwa lata" w stosunku do pierwszej uchwały, podjętej również w czasie wskazanym przez u.o.s.p. Skarżący nie wziął zaś pod uwagę kwestii, że zaskarżona uchwała jest kontynuacją poprzedniej uchwały tj. Nr LXII/440/2022 r. z 13 czerwca 2022 r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla strażaków ratowników Ochotniczych Straży Pożarnych na terenie Miasta Dębicy uczestniczących w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach i ćwiczeniach. Burmistrz zwrócił uwagę, że Miasto Dębica realizuje zadania z zakresu zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego poprzez jedną jednostkę OSP, ujmując te zadania w uchwale budżetowej, która jest podejmowana na początku roku. Środki finansowe zostają ujęte w odpowiednim rozdziale i przypisane do właściwego paragrafu, w tym są to środki przeznaczone na ekwiwalent. Uchwała, wbrew twierdzeniu Prokuratora, nie ma więc charakteru generalnego, bowiem na terenie Miasta Dębica działa jedna OSP i to tylko ona jest beneficjentem u.o.s.p. i zaskarżonej uchwały. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku uzasadnienia Burmistrz podniósł, że zostało ono sporządzone i przedstawione na posiedzeniu Rady Miasta, co jest wymagane przy procedowaniu aktu prawa miejscowego. Natomiast nie podlega ono publikacji wraz z podjętą uchwałą w dzienniku urzędowym Wojewody, lecz zostało opublikowane w bazie aktów własnych i było znane radnym uczestniczącym w głosowaniu. Burmistrz zauważył też, że nadawanie aktom prawnym mocy wstecznej jest absolutnym wyjątkiem, który nie może być motywowany jedynie politycznie, chęcią uzyskania przychylności określonej grupy społecznej. Prokurator nie wskazał zaś jakie racje prawne i jakie wyjątkowe okoliczności miałyby uzasadniać moc wsteczną aktu prawnego. Nadanie zaś takiej mocy uchwale doprowadziłoby do poważnych naruszeń budżetu Miasta. Ponadto, treść przepisu uchylanego tj. art. 28 u.o.s.p. została zastąpiona przepisem art. 15 ustawy u.o.s.p., a zatem mimo uchylenia podstawy prawnej w postaci wskazanego art. 28, mając na względzie wykładnię celowościową, uznać należy, że stosowna uchwała Rady zachowała moc obowiązującą. W ocenie Burmistrza, intencją wprowadzenia art. 15 ust. 1a pkt 1 i 2 u.o.s.p. nie było nadanie nowo podjętej uchwale mocy wstecznej, a jedynie uwzględnienie w niej "kandydata na strażaka ratownika", co w wywodach skargi pominął Prokurator. Gmina Miasto Dębica zapewnia ekwiwalent dla strażaka ratownika OSP i kandydata na strażaka ratownika OSP w uchwale budżetowej, która jest podejmowana na początku roku. Dlatego uchwała ta nie zabezpieczyła środków finansowych dla osób, które mogłyby się stać beneficjentami ekwiwalentu od 8 września 2023 r., lecz takiego zabezpieczenia dokonano w 2024 r. Jednocześnie w zaskarżonej uchwale uwzględniono kandydata na strażaka ratownika OSP jako beneficjenta uchwały budżetowej z zachowaniem wskazania ustawodawcy, że wysokość ekwiwalentu pieniężnego ustala się nie rzadziej niż raz na 2 lata. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje: Stosownie do art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), zwanej dalej "P.p.s.a.", akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej mogą stanowić przedmiot kontroli sądowej. Sąd sprawuje ją biorąc pod uwagę kryterium zgodności z prawem, do czego zobowiązuje go art. 1 § 2 ustawy z 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1267). Wedle art. 147 § 1 P.p.s.a., jeśli sąd uwzględni skargę na tego rodzaju uchwałę bądź też inny akt organu jednostki samorządu terytorialnego, ale podjęty w sprawach z zakresu administracji publicznej, wówczas stwierdza nieważność przedmiotu kontroli w całości lub w części albo stwierdza, że został on wydany z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jego nieważności. To ostatnie unormowanie należy odczytywać łącznie z art. 91 ust. 1 i ust. 4 u.s.g. W świetle bowiem tych przepisów, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna, z tym, że w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza jej nieważności, ograniczając się do wskazania, że wydana została z naruszeniem prawa. Jako takie istotne uchybienie w orzecznictwie sądowym uznawane jest naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał [np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA) z 24.01.2025 r. III OSK 6510/21]. Stroną skarżącą w niniejszej sprawie jest Prokurator, a jego legitymację należy wyprowadzić z art. 8 § 1 i art. 50

§ 1 P.p.s.a, jak także z art. 70 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390 ze zm.). Upoważniają one wprost prokuratora do złożenia skargi. Podstawę materialnoprawną skarżonej uchwały stanowiły unormowania zawarte w art. 15 ust. 1, ust. 1a i ust. 2 u.o.s.p. Wprawdzie Rada w podstawie tej wskazała tylko art. 15 ust. 2 tej ustawy, jednak nie budzi wątpliwości to, że zastosowała ona również dwa inne, wyżej wymienione ustępy, o czym jednoznacznie przesądza treść przyjętego aktu. Brzmienie powołanych przepisów jest następujące: - "Strażak ratownik OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu, otrzymuje, niezależnie od otrzymywanego wynagrodzenia, ekwiwalent pieniężny" (ust. 1), - "Ekwiwalent pieniężny otrzymują również: kandydat na strażaka ratownika OSP, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1, strażak ratownik OSP, który brał udział w działaniach, o których mowa w art. 3 pkt 7 - stosownie do posiadanych przez gminę środków finansowych" (ust. 1a), - "Wysokość ekwiwalentu pieniężnego ustala, nie rzadziej niż raz na 2 lata, właściwa rada gminy w drodze uchwały. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego nie może przekraczać 1/175 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego brutto, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672) przed dniem ustalenia ekwiwalentu pieniężnego. Ekwiwalent pieniężny nalicza się za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań, o których mowa w art. 3 pkt 7, bez względu na liczbę wyjazdów w ciągu jednej godziny, a w przypadku kandydata na strażaka ratownika OSP - za każdą rozpoczętą godzinę szkolenia. Ekwiwalent pieniężny jest wypłacany z budżetu właściwej gminy" (ust. 2). W § 1 uchwały Rada ustaliła stawkę ekwiwalentu o wysokości 1/175 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego brutto dla strażaka ratownika OSP oraz kandydata na strażaka ratownika OSP, za uczestnictwo w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu, ustalanego na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonego raz na kwartał w Dzienniku Urzędowym Monitora Polski na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, ze zm.) przed dniem ustalenia ekwiwalentu pieniężnego, naliczanego za każdą rozpoczętą godzinę od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej, lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych, bez względu na liczbę wyjazdów w ciągu jednej godziny, a w przypadku kandydata na strażaka ratownika OSP - za każdą rozpoczętą godzinę szkolenia. Powyższy zapis odpowiada w pełni upoważnieniu wynikającemu dla organu uchwałodawczego z art. 15 ust. 2 u.o.s.p. Stanowi bowiem w istocie jego dosłowne zacytowanie. Jeśli chodzi o zarzut Prokuratora odnoszący się do niesporządzenia uzasadnienia zaskarżonej uchwały, to należało go ocenić jako nieuzasadniony. Przepisy ustawy o samorządzie gminnym, jak też te zawarte w ustawie o ochotniczych strażach pożarnych, które stały się podstawą podjęcia skarżonej uchwały nie przewidują wymogu, by uchwała rady gminy musiała posiadać uzasadnienie. Wprawdzie w orzecznictwie sądowym niejednokrotnie zwraca się uwagę na potrzebę motywowania przez radę zajętego stanowiska, jednak potrzeba ta zawsze związana jest z przedmiotem uchwały i tym, czy motywy te mają znaczenie dla jej kontroli czy to przez organ nadzoru czy to przez sąd administracyjny. Chodzi bowiem o to, aby kontrola ta była rzeczywista, a nie iluzoryczna. Jak podniósł Burmistrz Dębicy, Statut Gminy Miasta Dębica w § 25 ust. 2 wskazuje jakie elementy winna zawierać uchwała Rady i nie ma wśród nich wymienionego uzasadnienia. Uzasadnienie natomiast, wskazujące zasadność proponowanych zapisów powinien zawierać projekt uchwały, o czym stanowi § 11 ust. 5 powyższego Statutu. W przedstawionych Sądowi aktach sprawy znajduje się dołączone do projektu uchwały, której niniejsza sprawa dotyczy, uzasadnienie - powołujące się na brzmienie art. 15 u.o.s.p. Uznając wskazany zarzut Prokuratora jako nietrafny Sąd miał na względzie powołany brak ustawowego wymogu zawierania przez skarżoną uchwałę uzasadnienia, okoliczność, że radni głosujący nad jej projektem dysponowali dołączonym do niego uzasadnieniem oraz fakt, że konieczność przyjęcia przedmiotowej uchwały wynikała z art. 15 ust. 2 u.o.s.p. Przy czym, powyższy przepis podaje tylko górną granicę ustalanego ekwiwalentu, zaś faktycznie przyjmowana wysokość niewątpliwie wiąże się z możliwościami finansowymi konkretnej gminy. Dlatego też w tego rodzaju sytuacji nie istnieje potrzeba przedstawiania jakichś szerszych wywodów odnośnie do treści przyjmowanych zapisów. Najistotniejszej jest to, że osoby, które rozstrzygnięcie to przyjmowały miały wiedzę co do przyczyn powyższego, a ten warunek został w niniejszej sprawie spełniony, co już wyżej podano. Częściowo trafny, w ocenie Sądu, okazał się natomiast zarzut Prokuratora dotyczący braku nadania w uchwale wstecznej mocy obowiązującej, aczkolwiek wynika to częściowo z innych okoliczności, niż te, które wskazał Prokurator. Skarżący podniósł, że kwestionowana uchwała winna obowiązywać od dnia 8 września 2023 r., tj. od dnia wejścia w życie art. 15 ust. 1a pkt 1 i 2 u.o.s.p. uprawniającego do otrzymania ekwiwalentu. Stanowisko powyższe w zakresie wskazanej daty 8 września 2023 r. nie jest prawidłowe, a to z uwagi na brzmienie art. 7 ustawy z 7 lipca 2023 r.

o zmianie ustawy o ochotniczych strażach pożarnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 poz. 1560). Zgodnie z nim, uchwały wydane na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 (tj. u.o.s.p.) zachowują moc. Z uwagi więc na ustawowe unormowanie kwestii ważności poprzednio podjętych uchwał mających za przedmiot ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 15 ust. 2 u.o.s.p., nie było - wbrew twierdzeniu Prokuratora - podstaw do nadawania uchwałe Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 26 czerwca 2024 r. mocy wstecznej od 8 września 2023 r. Taka moc wsteczna powinna jednakże dotyczyć okresu od 1 stycznia 2022 r. do dnia podjęcia przez Radę uchwały z dnia 13 czerwca 2022 r. Nr LXII/440/2022. Zgodnie bowiem z art. 48 u.o.s.p., uchwały dotyczące ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego podejmuje się po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. W warunkach niniejszej sprawy nastąpiło to 13 czerwca 2022 r. Zatem od dnia 1 czerwca 2022 r. strażak ratownik OSP miał przewidziane ustawą o ochotniczych strażach pożarnych prawo do ekwiwalentu pieniężnego, jednak nie obowiązywała już uchwała, na podstawie której świadczenie to było mu wypłacane (tj. uchwała Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 19 grudnia 2008 r. nr XXV/383/08). Z dniem 1 stycznia 2022 r. weszła bowiem w życie ustawa z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych. Upoważniła ona radę gminy do ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla strażaka ratownika OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu. Unormowanie z art. 38 pkt 12 tego aktu uchyliło wskazany wyżej art. 28 ustawy o ochronie przeciwpożarowej, a nastąpiło to z dniem wejścia w życie powołanej ustawy o ochotniczych strażach pożarnych. W art. 48 u.o.s.p. podano, że uchwały, o których mowa w art. 15 ust. 2, podejmuje się po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. Brak jest natomiast takich przepisów przejściowych, które dawałyby podstawę do tego, by uchwały dotyczące przedmiotowego ekwiwalentu, a wydane na podstawie uchylonego, wskazanego wyżej art. 28, pozostawały w mocy. W tym miejscu należy podnieść, że według § 32 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, jeżeli uchyla się ustawę, na podstawie której wydano akt wykonawczy, albo uchyla się przepis ustawy upoważniający do wydania aktu wykonawczego, przyjmuje się, że taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą odpowiednio z dniem wejścia w życie ustawy uchylającej albo z dniem wejścia w życie przepisu uchylającego upoważnienie do wydania tego aktu. Unormowanie to, z mocy § 143 Zasad techniki prawodawczej ma zastosowanie także do projektów aktów prawa miejscowego. Uwzględniając więc powyższe należy przyjąć, że uchwała Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 19 grudnia 2008 r. nr XXV/383/08 utraciła swoją moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 2022 r., a zatem z dniem wejścia w życie ustawy z 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych, bowiem wtedy uchylony został przepis ustawy upoważniający do wydania takiego aktu prawa miejscowego (tj. art. 28). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie badając zaskarżoną uchwałę według stanu na dzień orzekania, to jest według stanu na dzień 22 maja 2025 r., ustalił że wyrokami z 22 maja 2025 r. WSA w Rzeszowie stwierdził nieważność Uchwały Rady Miejskiej w Dębicy z 13 czerwca 2022 r., nr LXII/440/2022 II SA/Rz 123/25) i uchwały Rady Miejskiej w Dębicy z 16 maja 2024 r., nr II/10/2024 (II SA/Rz 147/25). Zaznaczyć należy, że stwierdzenie nieważności przedmiotowych Uchwał działa ex tunc, czyli są one nieważne od dnia ich podjęcia. W ten sposób powstała luka czasowa w zakresie prawnej możliwości otrzymania przez strażaka ratownika OSP ekwiwalentu pieniężnego. Aby ją usunąć, konieczne było, zdaniem Sądu, nadanie nowoprzyjętej uchwały tj. z dnia 26 czerwca 2024 r. wstecznej mocy obowiązującej, która objęłaby swoją mocą okres od 1 stycznia 2022 r. do dnia podjęcia uchwały z 13 czerwca 2022 r., a następnie do dnia 26 czerwca 2024 r. Generalnie, wobec brzmienia art. 4 ust. 1 u.o.a.n., akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Według zaś art. 4 ust. 2 u.o.a.n., w uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. W art. 5 u.o.a.n., ustawodawca zastrzegł jednocześnie, że przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Przepis ten przewiduje więc regulację szczególną, mogącą mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych. Taka zaistniała w sprawie niniejszej, bowiem jedynym rozwiązaniem, które zapewnia możliwość wypłaty ekwiwalentu pieniężnego strażakom ratownikom OSP od dnia 1 stycznia 2022 r. jest retroaktywność aktu normatywnego tj. objętego skargą aktu prawa miejscowego. Tym samym, wyrażona w art. 2 Konstytucji RP zasada, iż Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej może być w warunkach sprawy zrealizowana właśnie poprzez nadanie uchwałe mocy wstecznej. Podkreślenia wymaga, że w zaistniałej sytuacji nie można przypisać jakiegokolwiek zawinienia organom Gminy, bowiem w dniu podejmowania przedmiotowej uchwały nie mogły mieć wiedzy, że w okresie późniejszym zostanie przez Sąd stwierdzona nieważność uchwał z 13 czerwca 2022 r. i 16 maja 2024 r. Z tych względów, że data

wejścia w życie skarżonej uchwały nie została ustalona w sposób prawidłowy, a jej § 2 odwołuje się do uchwał z 13 czerwca 2022 r. i 16 maja 2024 r., co do których stwierdzono nieważność, należał stwierdzić także nieważność zaskarżonej uchwały w całości. Wszystkie bowiem jej przepisy są ze sobą wzajemnie powiązane. Podstawę wyroku stanowił art. 147 § 1 P.p.s.a. w zw. z art. 91 ust. 1 u.s.g.